

ката и т. н. В този смисъл задължително е да се види и това в какви интертекстуални отношения влиза корицата, т. е. доколко тя диалогизира не само със същинския текст, но и със съпътстващите го метатекстове.² Тук не бива да пропускаме и още един важен момент - как корицата ще бъде „прочетена“ от онзи читател, който за първи път се среща с името на даден автор и с определена негова книга, и как от читателя, който не просто познава творчеството му, но и съответния текст. Или казано по друг начин - трябва да си даваме сметка за нееднородността на читателската аудитория, на която корицата въздейства (или изобщо не въздейства) по различен начин.

Тъй като една голяма част от кориците включват в себе си или сами са картини, се налага да отбележим, че пристъпваме към техния коментар, давайки си сметка, че езикът и картината не могат да бъдат сведени едно към друго. В този смисъл, ако си разрешим да цитираме Фуко въвн от неговия контекст, тръгвайки от тяхната несъвместимост, ще се опитаме да останем колкото е възможно по-близо и до едното, и до другото.³

Първият роман на Д. Димов - „Поручик Бенц“, е издаден от Добромир Чилингиров през 1938 г.⁴, като изключително семплото графично оформление на книгата до голяма степен сякаш трябва да ни подсказва (освен ограничения бюджет на издателя), че това е първата творба на един все още неизвестен на читателите автор, т. е. Чилингиров не се ангажира нито с коментар, нито с оценка на книгата, предоставяйки това изцяло на критиката и на читателите.

² Трябва да отбележим, че в настоящия текст няма да бъде коментиран интересния, но и изключително сложен проблем за интертекстуалните връзки, които се създават между кориците на Димовите романи и кориците на други книги в рамките на една поредица (каквато е например поредицата „Българска класика“ на ИК „Захарий Стоянов“ или „Българският канон“ на издателство „Анубис“) или между тях и кориците на книги, появили се на книжния пазар през същата година.

³ Фуко, М. „Камериерките“. - В: Думите и нещата. С., НИ, 1992, с. 47.

⁴ На корицата обаче е отбелязана годината 1939 по настояване на Д. Димов, тъй като романът му излиза в края на 1938 г.